

IGNASI MIRANDA /
JOAN ANDREU PARRA

El professor Xavier Guillamet Torres ocupa una part del seu temps a investigar l'ètica humanista i cristiana, fet que ha pogut condensar en una trilogia que ara culmina: *Viatge al centre de l'ego*, *El guerrer de la pau* i, finalment, *Els camins de l'amor* (Publicacions de l'Abadia de Montserrat, col·lecció El Gra de Blat). L'autor observa que «el llibre es pot llegir en qualsevol moment, però és principalment per als qui lliurement vulguin tenir una opció de vida per al bé i en el bé».

Quina relació hi ha entre els tres treballs?

El primer llibre parla de la descoberta interior, amb coses que ens agraden i que no, mentre que el segon plantejava com corregir les coses que surten de dintre i poden condicionar els fets i les actituds que no ens agraden, ni a nosaltres mateixos. El tercer mostra el moment en què la persona arriba a l'estat d'autodomini i té la llibertat per escollir i per centrar-se en el camí de fer el bé i fugir de la discòrdia i el conflicte. Això ens porta al final a una vida més plena, més pacífica, més tranquil·la i més amorosa cap als altres.

Com sintetitzaria l'estructura d'aquest itinerari cap a la plenitud d'estimar?

Estimar és un verb veritablement complex, com es demostra en el fet que s'hagin escrit tantíssims llibres sobre els camins per aconseguir aquest art. La meua aportació és veure el tipus d'estimar que ens proposa Jesús, que no és el fàcil, com ara estimar la dona, els fills, el pare o la mare. Ell va molt més enllà i proposa un amor més radical, basat en la filia, que és universal, catòlic, d'estimar tothom. Ara bé, la proposta de Jesús no la podem

Xavier Guillamet, filòsof, professor i autor d'«Els camins de l'amor»

«Jesús és un exemple ètic que dibuixa els camins de l'amor»

portar a terme sols, ens cal l'ajuda de l'Esperit.

En l'itinerari es proposen set assignatures, un número, per cert, molt bíblic. S'inspira en els sagraments?

No pas. Senzillament, després de llegir i rellegir els evangelis, cosa que m'encanta, podem fer una síntesi del que ens va ensenyar Jesús a través de les paraules i, sobretot, a través dels fets. Aquí tenim les benaurances i altres moments, i el que he fet és recollir set virtuts, entre moltes d'altres, que el Senyor mostra quan predica. Per exemple, la humilitat, mostrada per Jesús quan es deixa corregir per una dona, cosa increïble a l'època.

Quines altres virtuts de Jesús destaca?

Em fascina el seu coratge, actitud que es veu quan Jesús qüestiona el dissabte, dia en què recórrer més metres del que tocava podia comportar la pena de mort. Con-

tradir la llei de Moisès només pot fer-ho un valent, ja que guareix en dissabte davant dels mestres de la llei i els fariseus, perquè ell volia repartir amor, cosa que estava per sobre de la norma. O la compassió, en el guariment de deu leprosos i la generositat de morir en la creu. Són fets que configuren un exemple ètic que dibuixa els camins de l'amor. És molt difícil ser generós, compassiu, valent, honest... L'amor requereix una certa ètica, si no, no s'aguanta.

Com ha construït aquest relat?

El llibre no és un testimoni biogràfic, però sí íntim. He tingut dues vides: una abans de la conversió, fins als 39 anys, i una altra després, fins als 59 que tinc ara. Intento transmetre en el llibre la tria, dins la vida, d'un sí a Jesús perquè es viu millor i s'és més feliç sent cristià. Si he d'escollir entre l'etapa precristiana, l'etapa fosca, i la cristiana, no hi ha color: el meu sí a Jesús seria categòric.